

РЕШЕНИЕ

№ 410

гр. Пловдив, 02.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, I СЪСТАВ, в публично заседание на пети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Веселин Д. Хаджиев

Членове: Момчил Ал. Найденов
Иванка П. Гоцева

при участието на секретаря Гергана Пр. Спасова
като разгледа докладваното от Иванка П. Гоцева Въззивно наказателно дело от частен характер № 20235300601892 по описа за 2023 година

Производството е по реда на глава XXI от НПК.

С присъда № 127 от 01.06.2023 г., постановена по НЧХД № 3906/2021 г., РС - Пловдив е признал подсъдимия К. Р. К. за НЕВИНОВЕН за това, в периода 05.12.2019 г. - 09.12.2019 г. включително, в гр. Х., обл. П., и в с. Ч., общ. К., обл. П., местността „***“, в условията на продължавано престъпление, да е наклеветил частния тъжител П. А. Д. с ЕГН ***** от гр. П., като е разгласил позорно обстоятелство за друго - П. А. Д., че извършил нерегламентиран лов, както следва:

- На 05.12.2019 г. в гр. Х. пред служители на *** – гр. Х. да е разгласил позорно обстоятелство за друго - П. А. Д., че извършил нерегламентиран лов, и

- На 09.12.2019 г. в с. Ч., общ. К., обл. П., местността „***“, пред служители на *** „Х.“ да е разгласил позорно обстоятелство за друго - П. А. Д., че извършил нерегламентиран лов, и на основание чл. 304 от НПК го е оправдал по предявеното обвинение за извършено престъпление от частен характер по чл. 147 ал. 1 вр.чл. 26, ал.1 от НК.

В съдебното производство не е приет за съвместно разглеждане предявеният от тъжителя Д. против подсъдимия К. граждански иск.

С присъдата първоинстанционният съд се е произнесъл по въпроса за разносните по делото, като е осъдил тъжителя да заплати на подсъдимия направените разноски, на основание чл. 190, ал.1 от НПК.

Въззивното производство е образувано по жалба на повереника на

частния тъжител адв. Т. Т.. Присъдата се обжалва с доводи за нарушение на материалния закон и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Излагат се съображения, че с присъдата си първостепенният съд се е произнесъл по непредявено от частния тъжител фактическо обвинение доколкото подсъдимият К. е бил признат за невиновен в това на 09.12.2019 г. в с. Ч., общ. К., обл. П., местността „***“, пред служители на *** – Х. да е наклеветил П. А. Д., като е разгласил позорно за него обстоятелство – извършване на браконьерски лов. Сочи се, че датата – 09.12.2019 г., за която е налице оправдателен диспозитив, е била вменена с депозираната частна тъжба, но в първото съдебно заседание обвинението е било прецизирано, като второто инкриминирано деяние, осъществено на 09.12.2019 г., е било изключено от предмета на продължаваната престъпна дейтелност. Иска се отмяна на присъдата и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд, който да се произнесе единствено по поддържаното обвинение.

Доводите в жалбата се поддържат във въззивното съдебно заседание от повереника и лично от тъжителя. Тъжителят П. Д. заявява лично в съдебно заседание, че оттегля частната тъжба и въззивната жалба касателно второто инкриминирано деяние, осъществено на 09.12.2019 г. и поддържа обвинението единствено по отношение на първото деяние, осъществено на 05.12.2019 г., на която дата е бил наклеветен чрез подаване на сигнал за извършване на незаконен лов на 17.11.2019 г., като прави искане в тази част производството да бъде прекратено.

С протоколно определение от 05.10.2023 година и на основание чл. 289, ал.1 вр. чл. 24, ал.5, т.4 от НПК, въззивният съд е прекратил частично наказателното производство по делото в частта относно обвинението за престъпление по чл. 147, ал.1 НК, извършено на дата: 09.12.2019 г. Със същото протоколно определение е отменена Присъда № 127 от 01.06.2023 г. по НЧХД № 3906/2021 г. по описа на РС – Пловдив, XXII н.с. в оправдателната част за деянието на дата 09.12.2019 г., както и в частта относно приложението на чл. 26, ал. 1 от НК. Определението е влязло в сила. Въззивното производство е продължило по отношение на повдигнатото обвинение за извършено престъпление на 05.12.2019 г.

Жалбата се оспорва от подсъдимия чрез неговия защитник адв. Й. Д., който в съдебно заседание пред въззивния съд изразява становище за неоснователност на искането за осъждане на подсъдимия и желае изцяло потвърждаване на постановената оправдателна присъда. Претендира и присъждане на разноски съгласно договорите за правна помощ.

Подсъдимият не се явява в съдебното заседание на въззивната инстанция.

Пловдивският окръжен съд след като провери изцяло правилността на присъдата съгласно чл. 314 от НПК и като взе предвид становищата на страните, намира за установено следното:

Жалбата е процесуално ДОПУСТИМА, подадена в срок, от процесуално легитимирано лице и е насочена срещу подлежащ на обжалване по реда на глава XXI от НПК съдебен акт. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови присъдата си, Пловдивският районен съд е възприел за установена по несъмнен и категоричен начин следната фактическа обстановка, която се възприема изцяло и от настоящия въззивен съд:

Подсъдимият К. Р. К. е роден на *** в гр. П., живущ в с. Ч., общ. К., обл. П., *** № 4, ***, неженен, средно образование, работи като *** на багер в „***“ ЕАД, клон „***“, неосъждан, ЕГН *****.

Подсъдимият и тъжителят се познавали, тъй като и двамата членували в *** с. Ч. към *** - гр. Х.. П. Д. бил председател на тази ловна дружинка до 2019-та година, когато подс. К. К. бил избран за председател на същата. Това се случило, защото членовете на дружинката не били доволни от действията на Д., свързани с извършване на лов през седмицата, което водело до неуспешни ловни излети през почивните дни за дружинката. По този повод се провели няколко общи събрания на *** с. Ч. и на едно от тези събрания било взето решение П. Д. да бъде изключен от сдружението. Това решение на общото събрание на *** с. Ч. било разгледано от Управителния съвет на *** - гр. Х.. След изслушване на ръководството на ловната дружинка с. Ч., на П. Д. и на останалите членове на дружинката, на 28.02.2020 г., Управителния съвет на *** - гр. Х. взел единодушно решение да изключи от членския състав на *** – гр. Х., П. Д. за срок от две години.

Именно заради породеното недоволство в дружинката от действията на Д., след неколkokратно обсъждане на проведените общи събрания на *** с. Ч., в качество си на неин председател, подс. К. на 05.12.2019 г., заедно с други членове на ловната дружинка, подали до Т.Х. - специалист по лова и член на управителния съвет на *** - гр. Х., уведомление за извършени нарушения от членове на тяхната дружинка. Уведомлението било изпратено с цел да се изиска съдействие и вземане на мерки съгласно устава на дружеството за недопускане извършване на по-нататъшни подобни нарушения. Сигналът бил против свидетеля Л.А., тъжителя П. Д. и лицето И.А.. В него, конкретно срещу тъжителя се споменавало за извършено нарушение на 17.11.2019 г. Било отразено, че на 17.11.2019 г., в района на местността „***“, К. К., Д.Ц. и Д.Р. видели П. Д. заедно с Л.А. да извършват нерегламентиран лов в местността „***“ от Ловно-стопанския район на дружинката с пуснати кучета – гончета. Било посочено: „На 17.11.2019 г. ловците Л.А. и П. Д. от нашата дружинка извършват нерегламентиран лов в местността „***“ от Ловно-стопанския район на дружинката с пуснати кучета – гончета, което е установено на място от председателя на дружинката К. К. и ловците Д.Ц. и Д.Р.“.

Този сигнал бил подаден на 05.12.2019 г. и регистриран същия ден в *** - гр. Х.. На посочената в сигнала дата - 17.11.2019 г., ловно-рибарската дружинка с. Ч. провеждала групов лов на дива свиня, в който лов частният тъжител П. Д. не взел участие. Ловът приключил рано, около 10 ч. Същият ден около обяд подс. К. К. и св. Д.Р., намирайки се в землището на с. Ч., в близост до местността „***“, забелязали две лица с пушки и с пуснати ловни кучета да ловуват. От разстояние около 100-150 метра от тях, те разпознали тъжителя П. Д. и св. Л.И.А.. В близост възприели и автомобила на частния тъжител Д., марка „УАЗ“, зелен на цвят. Подсъдимият и св. Р. решили да не се приближават до ловците и да не разговарят с тях, за да не предизвикат конфликт, който би могъл да ескалира. Свидетелят Д.Б.Ц. не бил заедно с

подс. К. и св. Р., но той самостоятелно също забелязал двамата ловци – частния тъжител Д. и св. А., да ловуват в местността „****“.

През 2019 г. тъжителят П. Д. работел като *** в *** гр. П., звено „****“. Той управлявал ***. Този автомобил се управлявал още и от колегата му св. А.Г.Д., с когото се редували на смени. Около 25-то число на всеки месец се изготвял графикът за работа за следващия работен месец. Той се изготвял от св. Д.А.У., който бил ръководител на звено „****“ в *** гр. П.. Според месечния график за м. ноември 2019 г. на шофьорите към звено „****“ за датата 17.11.2019 г., тъжителят П. Д. бил на работа по 12-часово дневно дежурство, което се осъществявало за времето от 07.30 ч. до 19.30 ч. Същото обстоятелство, че на 17.11.2019 г. Д. бил на работа и осъществявал трудовите си задължения по управление на *** с рег. № *** било отразено и в Присъствената форма за работно време на звено „****“ към *** гр. П. за м. ноември 2019 г. Тази присъствена форма се попълвала отново от св. Д.У., като според него в нея се отразявало действително отработените дни от служителите в звено „****“ и по принцип били възможни различия с изготвения месечен график.

РС - Пловдив е приел за установена тази фактическа обстановка от събраните по делото доказателства – показанията на свидетелите Д.В. Р., Д.Б.Ц., Р.А.А., А.Г.Д., Д.А.У. и Л.И.А., обясненията на подсъдимия К., заверено копие на присъствена форма за работно време на звено „****“ към *** гр. П., заверено копие на пътен лист за дата: 17.11.2019 г. за водач П. Д., справка за съдимост на името на подсъдимия, като ги е обсъдил поотделно и в съвкупност и е изложил мотиви кои и в каква част възприема и кои не и защо.

Правилно ПдРС е кредитирал изцяло показанията на свидетелите – Д.В. Р. и Д.Б.Ц. като обективни, последователни и взаимно допълващи се доколкото тези свидетели са преки очевидци и на 17.11.2019 г. лично са видели частния тъжител и св. Л.А. да ловуват, възприели ги да носят ловно оръжие и били пуснали ловни кучета – гончета. Изнесеното с техните показания се потвърждава напълно от обясненията на подс. К., който описва познанството му с тъжителя, членуването в една и съща ловна дружинка, влошените отношения между членовете на дружинката и предишния председател Д., в т.ч. относно освобождаването му от председателски функции и подаването на процесния сигнал на 05.12.2019 г.

Показанията на свидетелите, които не са преки очевидци – Р.А.А., А.Г.Д., Д.А.У. – колеги на тъжителя по месторабота са кредитирани в частта им, в която установяват факта, че работните смени в звено „****“ при *** гр. П. се определят по предварително утвърден график и факта, че св. А.Д. и тъжителя Д. управлявали един и същ автомобил, като се редували на 12 часови смени, който започвали от 7.30ч. сутринта до 19.30ч. вечерта при дневна смяна и обратното от 19.30ч. вечер до 7.30ч. сутрин при нощна смяна, след което следвали два почивни дни. Показанията на свидетелите в тази част са последователни, логични и взаимно допълващи се, като изцяло кореспондират на останалите гласни и писмени доказателства. Същевременно съдът правилно не е дал вяра на показанията на свидетеля А. в частта, в която сочи, че не било възможно шофьорите да се сменят помежду си при необходимост доколкото в тази част същите са в пряко противоречие с показанията на св. Д.У., ръководител на звено „****“ в *** гр. П., според

когото по принцип било възможно шофьорите на линейките да се сменят. Показанията на свидетелите Р. А. и Д.У. обосновано не са кредитирани и в частта, в която заявяват, че на дата 17.11.2019 г. тъжителят Д. бил на работа и изпълнявал служебните си задължения, тъй като за обективизиране на този факт същите не съобщават преките си впечатления, а черпят информация от приетата по делото присъствена форма за работното време на звено „***“ при *** за м.ноември 2019 г.

Съдът правилно не е дал вяра на показанията на св. Л.А. досежно заявеното, че няма спомен през месец ноември 2019 г. да е ходил на лов с П. Д., с когото се намирал в приятелски отношения, нито с индивидуална бележка, нито в групов лов, тъй като събраните от него сведения за случилото се противоречат както на свидетелските показания на св. Р. и св. Ц., така и на обясненията на подсъдимия.

С оглед изложеното, въззивният съд намира, че ПдРС е анализирал събраните доказателства поотделно и в съвкупност при спазване принципите по чл. 13 и чл. 14 от НПК и с оглед предмета на доказване по чл. 102 от НПК.

Същественото в случая е оценката на фактите от правна страна относно това субсумират ли се същите под състава на престъплението, което се претендира с тъжбата да е било извършено от подсъдимия. Т.е. с оплакването до ръководството на ловното сдружение за това, че тъжителят извършва нерегламентиран лов на дата 17.11.2019 г., разгласено ли е позорно обстоятелство, както се претендира в тъжбата. Частният тъжител счита, че е наклеветен, тъй като не е извършвал незаконен лов на сочената в сигнала дата.

Настоящият въззивен състав приема, че инкриминираният израз в сигнала до ръководството на сдружението, относно извършване на нерегламентиран лов с пуснати кучета гончета по време и място, не сочи на оклеветяване на тъжителя чрез разгласяване на позорни обстоятелства. Не се навеждат в инкриминирания сигнал оплаквания, че тъжителят на 17.11.2019г. е ловувал без да притежава ловен билет, да е уловил или убил едър или дребен дивеч, за което да не е имал разрешение, или че е сторил това в забранено време, на забранено място или със забранени средства, за да бъде навредено по този начин върху честта и доброто име на тъжителя. Действията на подсъдимия К. не могат да се квалифицират като разпространение на позорни обстоятелства по отношение на тъжителя, защото описаната в сигнала фактология не води на извода за извършено нарушение от страна на тъжителя Д.. Направеното в сигнала оплакване касае осъществен лов с пуснати кучета гончета, което при липса на допълнителна детайлизация на твърдяно неправомерно действие, не може само по себе си да се свърже с нарушение на нечий регламент. Нито в сигнала, нито в тъжбата се конкретизира кое от соченото събитие го прави нерегламентирано /незаконно/. Т.е. в случая като време и място на проведения лов било ли е разрешено осъществяването му с пуснати кучета и ако това е било запретиено въз основа на какъв акт, на какъв орган или въз основа на кой закон. В противен случай не може да се категоризира стореното от тъжителя като нерегламентирана дейност, дори и по същото време и място да е бил действително на лов с кучета. По този начин не може да се направи и извод за изнасяне на факти, които са позорящи дори и от гл.т. на морала /ТР 12/1971г.

ОСНК на ВС/. В тази връзка в процесния сигнал до Т.Х. не се съдържат данни за осъществен нерегламентиран лов, определен за такъв от законодателя по чл.83а и сл.от Закона за лова и опазването на дивеча. Визираните разпоредби в Глава VII от ЗЛОД касаят осъществяването на ловна дейност без ловен билет, без писмено разрешително, без заверена членска карта, ловуване извън определените в позволенията места и време, в забранено време или на забранено място или със забранени средства. Нерегламентиран лов е предвиден в посочения закон и ако броят на ловците е по-голям от вписания в писменото разрешение, както и вземането, пренасянето, превозването или укриването на намерен жив, ранен или убит дивеч без разрешение, както и извън определените в разрешението дата, място на ловуване, брой и вид дивеч.

Престъплението, очертано в частната тъжба, не е осъществено и от субективна страна. С клеветата се засяга достойнството и честта на физическото лице по начин, че се вреди на името му, завоювано в обществото чрез труд, обществени и професионални изяви, като инкриминираната информация повлиява отрицателно на обществената оценка за пострадалия в средата, в която живее и се труди. Подс. К. не е имал за цел да урони доброто име на тъжителя Д. в обществото, доколкото престъплението клевета е такова срещу личността, и по този начин да му навреди като разпространи процесната невярна информация. Установено е в хода на съдебното следствие пред ПдРС, че мнозинството на ловците /не само подсъдимия/ са подписали и подали инкриминирания сигнал със сочени няколко дати на извършени според тях нарушения в разрез с установените правила за дейността на сдружението, с искане за извършване на проверка и инициране на процедура по евентуалното отстраняване на тъжителя като член на тяхната общност. В хода на съдебното заседание пред ПдОС бе уточнено от тъжителя, че се претендира подсъдимият да е извършил осъществен състав на престъплението клевета чрез разгласяване на позорни обстоятелства само за 17.11.2019 г., а не за другите дати в сигнала от 05.12.2019 г. Съдебната практика е последователна във виждането си, че изказването на мнение, даването на оценки и исканията за извършване на проверки и съдействие, са израз на свободата на словото /чл.10 от ЕКЗПЧОС/ и дори са необходими в едно демократично общество. Липсата на клеветнически обстоятелства, свързани с правонарушение при извършване на лов, водят несъмнено на извода за правилност и обоснованост на постановения оправдателен съдебен акт. От съдържанието на сигнала, на който са се подписали членове на ловната дружинка може да се обоснове единствено заключение, че неговото изпращане е било с цел сезиране на компетентния орган за евентуални не kvalificирани в самото писмо нарушения, за да бъде мотивиран този орган да изпълни задълженията си по закон, в резултат на което тъжителят е бил освободен като член на сдружението.

При така установената фактическа обстановка се налага правният извод, че правилно е приложен и съответният на нея материален закон, като първоинстанционният съд е приел, че подс. К. Р. К. не е осъществил от обективна и субективна страна съставомерните признаци на престъплението по чл. 147, ал.1 от НК, а именно, че на 05.12.2019 г., чрез подаване на сигнал до Ръководството на *** гр. Х., е разгласил позорно обстоятелство за друго

– за това, че П. А. Д. от гр. П. с ЕГН ***** е извършил на 17.11.2019 г. нерегламентиран лов в местността „****“ с. Ч., община К., обл. П..

Гореизложеното обуславя извода, че законосъобразно подс. К. К. е признат за невиновен по повдигнатото му обвинение по чл. 147 ал.1 от НК и на осн. чл. 304 от НПК е оправдан.

РС - Пловдив се е произнесъл правилно относно направените по делото разnosки съобразно разпоредбата на чл.190, ал.1 от НПК.

С оглед на изложеното, Пловдивският окръжен съд намира атакуваната присъда в частта, в която подсъдимият е признат за невиновен в това на дата: 05.12.2019 г. в гр. Х., пред служители на *** – гр. Х., да е разгласил позорно обстоятелство за друго – това, че П. А. Д. извършил нерегламентиран лов, за обоснована и съответна на събраните по делото доказателства. Не са налице основания за нейната отмяна и изменение, поради което трябва да се потвърди. Жалбата срещу нея като неоснователна следва да се остави без уважение.

В подадената въззивна жалба частният тъжител чрез неговия повереник излага доводи за допуснато съществено нарушение на процесуалните правила доколкото първостепенният съд се е произнесъл по непредявено обвинение за деяние, извършено на дата: 09.12.2019 г. В съдебно заседание на 05.10.2023 г. ПдОС е прекратил наказателното производство в тази част и е отменил първоинстанционната присъда за деянието на дата: 09.12.2019 г., с оглед на което така наведените възражения са неоснователни.

Въз основа на извършена цялостна преценка, въззивният съд прие, че при разглеждане на делото от първата инстанция не са били допуснати съществени процесуални нарушения, даващи основание за отмяна на постановената присъда и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на ПдРС.

По отношение на разnosките за въззивната инстанция, съдът констатира, че за обжалването от страна на частния тъжител Д. не е заплатена държавна такса за образуване на настоящото въззивно производство, съгласно Раздел А, т.12 от Тарифа № 1 към ЗДТ, въпреки уведомлението до него да стори това. В този смисъл частният тъжител следва да бъде осъден за заплати дължимата държавна такса за въззивното обжалване в размер на 6 лева.

В съдебно заседание пред настоящата инстанция защитникът на подсъдимия претендира присъждане на разnosки съгласно договорите за правна помощ, но доколкото в настоящото въззивно производство няма доказателства да са направени разnosки от подсъдимия, такива не следва да се присъждат.

С оглед на изложеното и на основание чл.334 т.6 и чл.338 от НПК, Пловдивският окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Присъда № 127/01.06.2023 г., постановена по НЧХД

№ 3906/2021 г. по описа на РС - Пловдив, XXII – ри н.с. в частта, в която подсъдимият К. Р. К. е признат за НЕВИНОВЕН в това на 05.12.2019 г., в гр. Х., обл. П., пред служители на *** - гр. Х. да е разгласил позорно обстоятелство за другото - П. А. Д., че извършил нерегламентиран лов, и на основание чл. 304 от НПК е оправдан по предявеното обвинение за извършено престъпление от частен характер по чл. 147, ал. 1 от НК.

ОСЪЖДА П. А. Д. с ЕГН: ***** да заплати по сметка на Окръжен съд – Пловдив, в полза на бюджета на съдебната власт, сумата от 6 /шест/ лв. – държавна такса за обжалване пред по-горен съд.

В останалата част Присъда № 127/01.06.2023 г., постановена по НЧХД № 3906/2021 г. по описа на РС - Пловдив, XXII – ри н.с., е отменена с влязло в сила протоколно определение, постановено на 05.10.2023 г. по ВНЧХД № 1892/2023 г. по описа на ПдОС.

Решението е окончателно и не подлежи на протест и обжалване.

Да се уведомят страните, че решението е изготвено.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____